Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, judecător – Barbacaru Igor
Dosarul nr. 3a-2325/25
2-21012595-02-3a-11072025

D E C I Z I E
dispozitiv

25 februarie 2026 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componență:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Morozov Sabrina

a examinat în ședință publică, apelul declarat de avocatul Cecan Liudmila și Mîndru Iulia împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 27 martie 2025, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de Mîndru Iulia împotriva Primăriei mun. Chișinău, Direcția generală locativ comunală și amenajare, persoană terță Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8 cu privire la accesul la informație și încasarea prejudiciului moral.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de avocatul Cecan Liudmila și Mîndru Iulia.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 27 martie 2025.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, judecător – Barbacaru Igor
Dosarul nr. 3a-2325/25
2-21012595-02-3a-11072025

D E C I Z I E

25 februarie 2026 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componență:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Morozov Sabrina

examinând în ședință publică, apelul declarat de avocatul Cecan Liudmila și Mîndru Iulia împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 27 martie 2025, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de Mîndru Iulia împotriva Primăriei mun. Chișinău, Direcția generală locativ comunală și amenajare, persoană terță Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8 cu privire la accesul la informație și încasarea prejudiciului moral,

c o n s t a t ă:

Circumstanțele cauzei

La 27 ianuarie 2021, Mîndru Iulia, prin intermediul reprezentantului Băgu Dinu, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Muncii și Protecției Sociale, solicitând:

- recunoașterea încălcării dreptului de acces la informație;
- încasarea din contul pârâtului a prejudiciului moral în mărime de 5.000 lei pentru încălcarea dreptului de acces la informație;
- obligarea instituțiilor competente să elibereze informația, eliberarea răspunsului la toate întrebările adresate în interpelarea nr. 014 din 08 decembrie 2020.

În susținerea acțiunii reprezentantul reclamantei a indicat că la 19 ianuarie 2018, aproximativ la ora 14:00, Mîndru Iulia se deplasa pe bd. ***** din direcția str. Armenească spre str. V. *****. Când trecea prin fața Băncii „Comerț Bank" situat pe adresa mun. Chișinău ***** nr. 126, peste ea a căzut un morman de zăpadă și gheață de pe acoperișul balconului care a doborât-o la pământ și i-a cauzat leziuni în regiunea capului.

Reclamanta presupune că zăpada a căzut de pe acoperișul construit deasupra Băncii balconului din aceiași adresă, deoarece după ce au venit medicii să o transporte la urgență, bucăți de zăpadă și gheață încă cădeau de pe acoperiș. Din cauza că mormanul de zăpadă împreună cu gheață i-a cauzat leziuni doamnei Mîndru, aceasta urmărește scopul stabilirii circumstanțelor ce au stat la baza producerii acestui incident și stabilirii persoanelor care sunt vinovate.

În acest sens d-na Mîndru Iulia a depus o plângere la organul de urmărire penală care investiga cazul, însă care nu au identificat făptuitorul. După depunerea plângerii în scurt timp acoperișul de la balconul de la etajul 5 a fost demontat.

În acest sens, în scopul identificări adevărului, Mîndru Iulia s-a adresat la Primăria municipiului Chișinău care a indicat că blocul de pe adresa mun. Chișinău, bd. ***** nr. 126 este proprietate de stat și se află la balanța Întreprinderii Municipală de Gestionare a Fondului Locativ numărul 8 din Chișinău.

La data 15 decembrie 2020 a fost expediată interpelarea nr. 014 din 08 decembrie 2020 către Primăria Municipiului Chișinău. Prin această interpelarea a solicitat: - Stabilirea persoanelor care sunt responsabile de curățarea zăpezii de pe acoperișul clădirii situate pe adresa mun. Chișinău, ***** nr. 126 și 126 a și anume a balconului situat în regiunea Băncii „Comerț Bank" etajul 5; - Cine este persoana care locuiește pe adresa mun. Chișinău, ***** nr. 126 și 126a și anume a balconului situat în regiunea Băncii „Comerț Bank" etajul 5; - Stabilirea legalității construcției și amenajării acoperișului deasupra balconului din adresa mun. Chișinău, ***** nr. 126 și 126 anume a balconului situat în regiunea Băncii „Comerț Bank" etajul 5; - Dacă acoperișul deasupra balconului din adresa mun. Chișinău, ***** nr. 126 și 126 anume a balconului situat în regiunea Băncii

„Comerț Bank” etajul 5 corespunde rigorilor, standardelor de construcție și autorizațiile corespunzătoare; - Clădirea situată pe adresa mun. Chișinău, ***** nr. 126 și 126a se află în gestiunea ÎMGFL nr. 8?; - Dacă răspunsul la întrebarea nr. 4 este pozitiv atunci a solicitat prezentarea unui înscris autentificat care ar confirma acest fapt.

La data de 20 ianuarie 2021, Mîndru Iulia a primit răspunsul nr. 2437/20 din 10 ianuarie 2021, prin care a fost informată despre faptul că conform datelor din Registrul bunurilor imobile, blocul locativ menționat cu nr. cadastral *****și construcția comercială amplasată pe bd. ***** 126”A” cu nr. cadastral 0100206.105.02, sunt înregistrate în proprietatea Republicii Moldova. În aceste imobile sunt înscrieri la nivel de încăperi izolate, proprietate privată, imobilele menționate sunt deservite de ÎMGFL nr. 8, în calitate de lichidator/administrator a fost desemnat Bulgaru Igor. Potrivit art.19 și art.20 din Hotărârea Guvern nr.1224 din 21 decembrie 1998 privind aprobarea Regulilor provizorii de exploatare a locuințelor, întreținerea blocurilor locative și teritoriilor aferente în Republica Moldova, gestionarul blocului conform Regulilor și normelor de exploatare tehnică a fondului locativ, examinează cu regularitate starea tehnică a blocurilor locative și în baza rezultatelor examinării efectuează la timp reparația necesară din contul mijloacelor financiare ale gestionarului.

În acest sens, reclamanta a subliniat că pârâtul a răspuns doar la o întrebare din cele adresate de reclamantă, precum și nu a eliberat informația solicitată în termenul stabili, însă fară a indica motivul neeliberării în contextul solicitărilor adresate.

Astfel, reclamanta a constatat că răspunsul contestat reprezintă în esența sa prezentarea necorespunzătoare și parțial neprezentarea informației solicitate. Unul din scopurile accesului liber la informație, reprezintă transparentizarea activității autorităților și instituțiilor publice, controlul cetățenilor asupra activității lor și stimularea participării active a cetățenilor în procesul decizional în spiritul unui stat cu adevărat democratic. Anume din aceste motive, refuzul în acces la informație, precum și neprezentarea sau prezentarea necorespunzătoare a informației reprezintă o încălcare esențială a principiilor unui stat de drept și astfel de acțiuni urmează a fi sancționate prin obligarea instituției respective de a elibera informația solicitată, precum și prin încasarea prejudiciului moral.

În partea ce ține de prejudiciul moral, menționează că reclamanta în calitatea sa de cetățean și locuitor responsabil al Chișinăului, a avut speranța legitimă că autoritatea la care s-a adresat își va exercita obligațiile corespunzător și nu va ascunde informații de interes personal. Constată cu regret că administrația publică locală nu urmărește scopul soluționării petiției reclamantului în cel mai scurt timp.

În context, reclamanta a remarcat că a primit un traumatism care o va marca pentru toată viața. Aceasta încearcă să caute persoana care este responsabilă de aceasta. Până în prezent nu a găsit răspuns la întrebările care o macină.

La 04 octombrie 2024, reclamanta a înaintat cerere de concretizare a acțiunii prin care a solicitat:

- Recunoașterea încălcării dreptului de acces la informație;
- Încasarea din contul pârâtului a prejudiciului moral în mărime de 500.000 lei pentru încălcarea dreptului de acces la informație;
- Obligarea instituțiilor competente să elibereze informația cu privire la: *Stabilirea persoanelor care sunt responsabile de curățarea zăpezii de pe acoperișul clădirii situate pe adresa mun. Chișinău ***** nr. 126 și 126a și anume a balconului situat în regiunea Băncii „Comerț Bank" etajul 5.; Cine a trăit și cine a fost proprietarul locuinței pe adresa mun. Chișinău ***** nr. 126 și 126a și anume a balconului situat în regiunea Băncii „Comerț Bank" etajul 5 la data de 19 ianuarie 2018; Stabilirea legalității construcției și amenajării acoperișului deasupra balconului din adresa mun. Chișinău ***** nr. 126 și 126a anume a balconului situat în regiunea Băncii „Comerț Bank" etajul 5; Dacă acoperișul deasupra balconului din adresa mun. Chișinău ***** nr. 126 și 126a anume a balconului situat în regiunea Băncii „Comerț Bank" etajul 5 corespundea rigorilor, standardelor de construcție și autorizațiile corespunzătoare; Clădirile situate pe adresa mun. Chișinău ***** nr. 126 și 126a se află în gestiunea ÎMGFL nr. 8 ? Dacă răspunsul la întrebarea nr. 4 este afirmativ atunci solicită prezentarea unui înscris autentificat care ar confirma acest fapt*.

Soluția instanței de fond

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 20 septembrie 2021, ÎMGFL nr. 8 a fost atras în proces în calitate de persoană terță.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 27 martie 2025, acțiunea înaintată de Mîndru Iulia a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitarea din apel

La 02 aprilie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ*) Mîndru Iulia, prin intermediul avocatului Cecan Liudmila, a înaintat cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 27 martie 2025, iar la 06 iunie și 17 iulie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ*) a fost înregistrată motivarea apelului prin care a solicitat casarea actului judecătoresc contestat și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea cererii de apel, apelanta a invocat argumente de fapt și a indicat norme legale similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, indicând

suplimentar că instanța de fond a dat o calificare greșită raportului material litigios și a soluționat greșit conflictul dintre normele cuprinse în diferite acte normative, și respectiv greșit a interpretat legea și analogia legii.

Apelanta a indicat că după incidentul din data de 19 ianuarie 2018 când peste aceasta a căzut un morman de zăpadă și gheață de pe acoperișul balconului de la etajul 5 de pe clădirea băncii „Comerț Bank", situată pe bd. ***** nr. 126, a depus o cerere la IP Centru al DP al mun. Chișinău, solicitând identificarea și tragerea la răspundere a persoanelor vinovate.

Ulterior, la 14 iunie 2018, aceasta s-a adresat Primăriei municipiului Chișinău, iar prin răspusul Direcției general locativ comunală și amenajare din 27 iulie 2018, nu a soluționat problema.

Mai mult, apelanta susține că, deși până la data depunerii apelului, au fost întreprinse anumite măsuri și situații similare nu s-au mai repetat, timp de peste 7 ani nu a fost identificată nici-o persoană responsabilă pentru prejudiciul suferit.

Totodată, apelanta a remarcat că la 01 august 2018 și 15 august 2018, a depus noi cereri la Primăria municipiului Chișinău, inclusiv solicitând audiență la Primarul General, însă nu a primit răspuns, or abia la 13 februarie 2020, avocatul Băgu Dinu a primit un răspuns, datat din 30 decembrie 2019, emis de IMGFL-8, care a fost apreciat ca fiind evaziv și lipsit de soluții concrete.

În context, apelanta consideră neîntemeiate argumentele instanței de fond potrivit cărora Mîndru Iulia nu s-ar fi adresat în termen, or pe parcursul a peste 7 ani, aceasta a fost limitată în dreptul de acces la informație, iar majorarea cuantumului prejudiciului moral este justificată.

De altfel, autoritățile, în special Primăria municipiului Chișinău, nu au oferit răspunsuri clare și au transferat responsabilitatea între subdiviziuni. Deși, răspunsurile ar fi putut fi oferite de alte structuri competente, până la data depunerii apelului nu a fost furnizată nicio informație completă, iar dreptul la informație al reclamantei continuă să fie încălcat.

Or, de la depunerea cererii inițiale și până în prezent, au fost solicitate răspunsuri concrete la întrebări concrete, iar modificarea cuantumului prejudiciului reprezintă o consecință a tergiversării imputabile autorității publice.

Totodată, în apel s-a invocat faptul că hotărârea primei instanțe are un caracter părtinitor, reflectat în conținutul acesteia și în susținerea poziției autorităților publice, în detrimentul persoanei vătămate, or Mîndru Iulia ar fi suferit traumatisme fizice și continuă să sufere și din cauza lipsei de răspunsuri, fiind afectat și dreptul său de acces la informație.

Astfel, autoritatea publică a răspuns doar la una dintre întrebările adresate și nu a furnizat informația solicitată în termenul legal, fără a motiva refuzul, respectiv răspunsul contestat ar constitui o prezentare incompletă sau necorespunzătoare a informației.

Contextual, apelanta a remarcat că accesul liber la informație are ca scop asigurarea transparenței autorităților publice, controlul cetățenilor asupra activității acestora și participarea activă în procesul decizional, or refuzul sau prezentarea necorespunzătoare a informației reprezintă o încălcare gravă a principiilor statului de drept și justifică obligarea autorității de a furniza informațiile solicitate, precum și acordarea prejudiciului moral, solicitat de peste 7 ani.

Argumentele participanților la proces

În ședința instanței de apel, apelanta Mîndru Iulia și avocatul Cecan Liudmila, au susținut cererea de apel și au solicitat admiterea acesteia în sensul declarat.

Reprezentantul intimatului Direcția general locativ comunală și amenajare – Tcaciuc Denis, a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

Reprezentantul Primăriei mun. Chișinău și a persoanei terțe Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 8, nu s-au prezentat și nu au înaintat cerere de amânare sau examinare în lipsă, deși procedura de citare legală a fost respectată.

Astfel, în temeiul art. 379 alin. (2) coroborat cu art. 218 Cod administrativ, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa părților absente.

Aprecierea instanței de apel

- *Cu referire la admisibilitatea acțiunii în contenciosul administrativ:*

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În temeiul art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act

administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ). Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Dispoziția art. 207 alin. (2) Cod administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ – procedura prealabilă; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

La caz, analizând lucrările cauzei în coroborare cu înscrisurile dosarului administrativ, instanța de apel atestă că nu s-a constatat că: ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau; la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 Cod administrativ; acțiunea nu a fost semnată și depusă, în interesele lui Mîndru Iulia, iar reclamanta nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Având în vedere că în procesul examinării cererii de apel, nu au fost constatate circumstanțe care să determine inadmisibilitatea acțiunii, etapa verificării admisibilității fiind depășită, Completul consideră că litigiul urmează a fi examinat în fond, prin aprecierea argumentelor invocate și a probatoriului administrat.

- *Cu referire la fondul cauzei de contencios administrativ:*

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe atacată cu apel, prin prisma lucrărilor din dosar în raport cu prevederile legislației în vigoare, Completul judiciar statuează că apelul declarat este neîntemeiat și în conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (2) Cod administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, conform art. 219 alin. (1) - (3) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Conform art. 220 alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93.

Din conținutul art. 93 Cod administrativ, rezultă că fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

De asemenea, în conformitate cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

Astfel, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedura civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 122 alin. (1) din Cod, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Din actele dosarului rezultă că la data de 15 decembrie 2020, avocatul Băgu Dinu a expediat prin e-mail către Primăria municipiului Chișinău interpelarea nr. 014, solicitând informații cu privire la identificarea persoanelor responsabile de curățarea zăpezii de pe acoperișul clădirii situate pe bd. ***** nr. 126 și 126A (balconul de la etajul 5, în zona Băncii „ComerțBank”); identificarea persoanei care locuiește la acea adresă; verificarea legalității construcției și amenajării acoperișului; stabilirea dacă acesta corespunde standardelor și autorizațiilor; dacă imobilul se află în gestiunea ÎMGFL nr. 8; iar, în caz afirmativ, prezentarea unui act confirmativ.

Prin răspunsul nr. 2437/20 din 15 ianuarie 2021, Direcția generală locativ-comunală și amenajare a informat că interpelarea, înregistrată la 16 decembrie 2020, vizează incidentul din 2018 și că imobilele de pe bd. ***** nr. 126 și 126A (nr. cadastrale *****și 0100206.105.02) sunt proprietatea Republicii Moldova, cu încăperi privatizate. Acestea sunt deservite de ÎMGFL nr. 8, avându-l ca administrator pe Bulgaru Igor, iar gestionarului îi revine obligația de a verifica și întreține tehnic imobilul conform Hotărârii Guvernului nr. 1224 din 21 decembrie 1998.

Totodată, prin răspunsul anterior nr. 395I din 30 decembrie 2019, ÎMGFL nr. 18 (în proces de insolvabilitate) a comunicat că din cauza timpului îndelungat scurs de la incident, nu poate confirma sau infirma circumstanțele și nici identifica persoanele vinovate, menționând totodată existența unei asociații de proprietari și sugerând colaborarea cu aceasta.

Invocând dezacord cu răspunsul autorității publice, Mîndru Iulia, reprezentată de avocatul Băgu Dinu, a depus prezenta acțiune în instanță, solicitând obligarea autorităților să ofere răspunsuri complete la întrebările din interpelarea nr. 014.

Fiind învestită cu competența de soluționare a prezentului litigiu, Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani prin hotărîrea din 27 martie 2025, a conchis asupra netemeiniciei acțiunii înaintate de Mîndru Iulia.

Completul judiciar apreciază hotărârea instanței de fond ca fiind întemeiată, adoptată cu aprecierea corectă a probelor administrate și aplicarea justă a normelor de drept material și procedural, reieșind din următoarele motive.

Potrivit art. 34 alin. (1) și (2) din Constituția Republicii Moldova, dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit. Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sânt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.

Completul judiciar relevă că raporturile dintre furnizorul de informații și persoana fizică și/sau juridică în procesul de asigurare și realizare a dreptului constituțional de acces la informație erau reglementate de legiuitor la acel moment, prin Legea cu privire la accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000.

Astfel, conform art. 4 alin. (1) din Legea nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, oricine, în condițiile prezentei legi, are dreptul de a căuta, de a primi și de a face cunoscute informațiile oficiale.

Conform art. 5 alin. (2) lit.a) al Legii citate, furnizori de informații, adică posesori ai informațiilor oficiale, obligați să le furnizeze solicitanților în condițiile prezentei legi, sunt autoritățile publice centrale și locale - autoritățile administrației de stat, prevăzute în Constituția Republicii Moldova și anume: Parlamentul, Președintele Republicii Moldova, Guvernul, administrația publică, autoritatea judecătorească.

Potrivit art. 7 alin. (1)-(4) al aceleiași Legi, exercitarea dreptului de acces la informație poate fi supusă doar restricțiilor reglementate prin lege organică și care corespund necesităților: a) respectării drepturilor și reputației altei persoane; b) protecției securității naționale, ordinii publice, ocrotirii sănătății sau protecției moralei societății. În conformitate cu alineatul (1) al prezentului articol, accesul la informațiile oficiale nu poate fi îngrădit, cu excepția: a) informațiilor atribuite la secret de stat, reglementate prin lege organică, a căror divulgare neautorizată sau pierdere poate aduce atingere intereselor și/sau securității Republicii Moldova; b) informațiilor confidențiale din domeniul afacerilor, prezentate instituțiilor publice cu titlu de confidențialitate, reglementate de legislația privind secretul comercial, și care țin de producție, tehnologie, administrare, finanțe, de altă activitate a vieții economice, a căror divulgare (transmitere, scurgere) poate atinge interesele întreprinzătorilor; c) informațiilor cu caracter personal, a căror divulgare este

considerată drept o imixtiune în viața privată a persoanei, protejată de legislația privind protecția datelor cu caracter personal; d) informațiilor ce țin de activitatea operativă și de urmărire penală a organelor de resort, dar numai în cazurile în care divulgarea acestor informații ar putea prejudicia urmărirea penală, interveni în desfășurarea unui proces de judecată, lipsi persoana de dreptul la o judecare corectă și imparțială a cazului său, ori ar pune în pericol viața sau securitatea fizică a oricărei persoane - aspecte reglementate de legislație; e) informațiilor ce reflectă rezultatele finale sau intermediare ale unor investigații științifice și tehnice și a căror divulgare privează autorii investigațiilor de prioritatea de publicare sau influențează negativ exercitarea altor drepturi protejate prin lege. Dacă accesul la informațiile, documentele solicitate este parțial limitat, furnizorii de informații sînt obligați să prezinte solicitanților părțile documentului, accesul la care nu conține restricții conform legislației, indicîndu-se în locurile porțiunilor omise una din următoarele sintagme: „secret de stat”, „secret comercial”, „informație confidențială despre persoană” Refuzul accesului la informație, la părțile respective ale documentului se întocmește cu respectarea prevederilor articolului 19 din prezenta lege. Nu se vor impune restricții ale libertății de informare decît dacă furnizorul de informații poate demonstra că restricția este reglementată prin lege organică și necesară într-o societate democratică pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei sau protecțieisecurității naționale și că prejudiciul adus acestor drepturi și interese ar fi mai mare decît interesul public în cunoașterea informației.

Potrivit art. 8 alin. (1)-(2) din aceeași Lege, informația cu caracter personal face parte din categoria informației oficiale cu accesibilitate limitată și constă din date referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă, a căror dezvăluire ar constitui o violare a vieții private, intime și familiale. Accesul la informația cu caracter personal se realizează în conformitate cu prevederile legislației privind protecția datelor cu caracter personal.

În conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1)-(3) al Legii nr. 982 din 11 mai 2000, persoana are dreptul de a solicita furnizorilor de informații, personal sau prin reprezentanții săi, orice informații aflate în posesia acestora, cu excepțiile stabilite de legislație; - Dreptul persoanei de a avea acces la informații, inclusiv la informațiile cu caracter personal, nu poate fi îngrădit decît în condițiile legii. Orice persoană care solicită acces la informații în conformitate cu prezenta lege este absolvită de obligația de a-și justifica interesul pentru informațiile solicitate.

Conform art. 15 alin. (1)-(3) din Lege, cererile scrise cu privire la accesul la informație vor fi înregistrate în conformitate cu legislația cu privire la registre și petiționare. Cererile respective vor fi examinate și satisfăcute de funcționarii publici responsabili de furnizarea informațiilor. Deciziile, luate în conformitate cu

prezenta lege, vor fi comunicate solicitantului într-un mod ce ar garanta recepționarea și conștientizarea acestora.

Potrivit art. 16 alin. (1)-(3), informațiile, documentele solicitate vor fi puse la dispoziția solicitantului din momentul în care vor fi disponibile pentru a fi furnizate, dar nu mai tîrziu de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii de acces la informație. Termenul de furnizare a informației, documentului poate fi prelungit cu 5 zile lucrătoare de către conducătorul instituției publice dacă: a) cererea se referă la un volum foarte mare de informații care necesită selectarea lor; b) sînt necesare consultații suplimentare pentru a satisface cererea. Autorul cererii va fi informat despre orice prelungire a termenului de furnizare a informației și despre motivele acesteia cu 5 zile înainte de expirarea termenului inițial.

În temeiul art. 17 lit a) și b) al Legii citate, cererea de furnizare a informației poate fi readresată altui furnizor, cu informarea obligatorie a solicitantului în decurs de 3 zile lucrătoare de la momentul primirii cererii și cu acordul solicitantului, în cazul când informația solicitată nu se află în posesia furnizorului sesizat sau informația solicitată deținută de alt furnizor ar satisface mai deplin interesul față de informație al solicitantului.

Conform art. 23 alin. (1)-(2) al Legii citate, în cazul în care persoana care consideră că drepturile sau interesele legitime în ceea ce privește accesul la informație i-au fost lezate, precum și în cazul în care nu este satisfăcută de soluția dată de către conducerea furnizorului de informații sau de către organul ierarhic superior al acestuia, ea poate ataca acțiunile sau inacțiunea furnizorului de informații direct în instanța de contencios administrativ competentă. Sesizarea instanței de judecată se va efectua în termen de o lună de la data primirii răspunsului de la furnizorul de informații sau, în caz dacă nu a primit răspuns, de la data cînd trebuia să-l primească. Dacă solicitantul de informații a atacat anterior acțiunile furnizorului de informații pe cale extrajudiciară, termenul de o lună curge de la data comunicării răspunsului conducerii furnizorului de informații și/sau organului ierarhic superior al acestuia sau, în caz dacă nu a primit răspuns, de la data cînd trebuia să-l primească.

Raportând cadrul legal la circumstanțele faptice ale cauzei, Completul de contencios administrativ reține ca fiind stabilit cu certitudine faptul că obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie încălcarea dreptului petiționarei Mîndru Iulia, privind accesul la informație, în legătură cu neeliberarea informației solicitate prin interpelarea nr.014 din 08 decembrie 2020 (înregistrată cu nr.03-112/7809 la 16 decembrie 2020), prin care s-a solicitat:

*1. Stabilirea persoanelor care sunt responsabile de curățarea zăpezii de pe acoperișul clădirii situate pe adresa mun. Chișinău, ***** nr. 126 și 126 a și anume a balconului situat în regiunea Băncii „Comerț Bank" etajul 5.*

*2. Cine trăiește este persoana care locuiește pe adresa mun. Chișinău, ***** nr. 126 și 126a și anume a balconului situat în regiunea Băncii „Comerț Bank" etajul 5 ?.*

*3. Stabilirea legalității construcției și amenajării acoperișului deasupra balconului din adresa mun. Chișinău, ***** nr. 126 și 126 anume a balconului situat în regiunea Băncii „Comerț Bank" etajul 5.*

*4. Dacă acoperișul deasupra balconului din adresa mun. Chișinău, ***** nr. 126 și 126 anume a balconului situat în regiunea Băncii „Comerț Bank" etajul 5 corespunde rigorilor, standardelor de construcție și autorizațiile corespunzătoare.*

*5. Clădirea situată pe adresa mun. Chișinău, ***** nr. 126 și 126a se află în gestiunea ÎMGFL nr. 8?.*

6. Dacă răspunsul la întrebarea nr. 4 este pozitiv, s-a solicitat prezentarea unui înscris autentificat care ar confirma acest fapt.

De altfel, Completul de judecată reiterează că prin răspunsul nr. 2437/20 din 15 ianuarie 2021, Direcția generală locativ-comunală și amenajare a Consiliului municipiului Chișinău a examinat cererea înregistrată la 16 decembrie 2020 și i-a comunicat lui Mîndru Iulia că potrivit Registrului bunurilor imobile, imobilele cu nr. cadastrale *****și 0100206.105.02 sunt proprietatea Republicii Moldova, cu încăperi aflate în proprietate privată. Acestea sunt deservite de ÎMGFL nr. 8, administrator fiind Bulgaru Igor. Conform art. 19 și 20 din Hotărârea Guvernului nr. 1224 din 21 decembrie 1998, gestionarului îi revine obligația de a verifica periodic starea tehnică a imobilului și de a efectua reparațiile necesare.

Respectiv, instanța de apel reține că referitor la întrebarea nr. 1 și 5, Mîndru Iulia a primit un răspuns corespunzător și în limita competențelor.

Totodată, Completul de judecată apreciază ca întemeiată concluzia instanței de fond și respectiv, irelevant conceptul părții apelante, cu referire la restul întrebărilor din cererea înregistrată la 16 decembrie 2020, or în privința întrebărilor de la pct-le 4-6 (*Dacă acoperișul deasupra balconului din adresa mun. Chișinău, ***** nr. 126 și 126 anume a balconului situat în regiunea Băncii „Comerț Bank" etajul 5 corespunde rigorilor, standardelor de construcție și autorizațiile corespunzătoare; - Clădirea situată pe adresa mun. Chișinău, ***** nr. 126 și 126a se află în gestiunea ÎMGFL nr. 8?; - Dacă răspunsul la întrebarea nr. 4 este pozitiv, s-a solicitat prezentarea unui înscris autentificat care ar confirma acest fapt*), Direcția generală locativ-comunală și amenajare a Consiliului mun.Chișinău, nu are competența de a verifica legalitatea construcțiilor.

Mai mult ca atât, în privința solicitării nr. 2 (*Cine trăiește este persoana care locuiește pe adresa mun. Chișinău, ***** nr. 126 și 126a și anume a balconului situat în regiunea Băncii „Comerț Bank" etajul 5 ?*), Completul de judecată menționează pe de o parte că informația respectivă nu a fost oferită din motiv că autoritatea sesizată nu dispune de o asemenea informație, iar pe de alta, eliberarea

unei astfel de informații reprezintă informație ce conține date cu caracter personal, a cărei divulgare este considerată drept o imixtiune în viața privată a persoanei.

În consecință, instanța de apel constată că autoritatea publică sesizată, a oferit un răspuns la interpelarea înaintată, în limita informațiilor deținute și în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (1) din Legea nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, din care rezultă că informații oficiale sânt considerate toate informațiile aflate în posesia și la dispoziția furnizorilor de informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept.

În context, instanța de apel menționează că, atât dezacordul reclamantei cu informația furnizată în cadrul examinării cererii de acces la informație, cât și argumentele de fapt și de drept reflectate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, nu pot fi reținute ca o îngrădire a dreptului de acces la informație, or în temeiul Legii, nu se poate discuta conținutul unui răspuns la o cerere adresată unei autorități publice, astfel că petiționarul nu poate să pretindă ca răspunsul la cerere să fie dat conform propriei sale formulări sau într-un anumit sens, după dorința personală, stabilirea răspunsului fiind atributul exclusiv al autorității publice competente.

Complementar, instanța de apel apreciază ca nefondate argumentele apelantei în ceea ce priveşte durata de „peste 7 ani” de soluționare a problemei sale, or aceasta nu poate fi imputată exclusiv pârâtului, deoarece Mîndru Iulia la rândul său a avut la dispoziţie mijloace legale pentru a contesta răspunsurile sau inacţiunea autorităţilor într-un termen rezonabil, însă nu a valorificat aceste căi în mod eficient şi prompt, iar eventuala pasivitate sau întârziere în promovarea acţiunilor nu poate fi transferată în sarcina intimatului.

Cu referire la solicitarea de încasare a prejudiciului moral, Completul judiciar constată că partea reclamantă/apelantă nu a prezentat probe concludente care să demonstreze existența unui prejudiciu cauzat prin acțiunile autorității publice pârâte. Or, simpla nemulțumire cu privire la răspunsul primit nu poate fi considerată temei pentru acordarea de daune morale.

Suplimentar, contrar normelor de drept care reglementează sarcina probațiunii în contencios administrativ conform art. 93 alin. (1) Cod administrativ, apelanta nu a adus careva probe în susținerea pretențiilor în instanța de apel, iar instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței, a dat apreciere completă obiectivă și sub toate aspectele probelor.

De altfel, Completul judiciar consideră important de remarcat și faptul că utilizând calea de atac - apelul, Mîndru Iulia și avocatul Cecan Liudmila nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea

contestată, iar esența alegațiilor din apel sunt similare celor expuse în fața primei instanțe, care au fost dezbătute și corect respinse.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către apelant sunt nefondate și combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de Mîndru Iulia și avocatul Cecan Liudmila și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de avocatul Cecan Liudmila și Mîndru Iulia.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 27 martie 2025.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei